

T.C.
YENİŞEHİR KAYMAKAMLIĞI
İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-61634659-821.01-43503346
Konu : Küçük Prens Çocuk Tiyatro Oyunu

15.02.2022

DAĞITIM YERLERİNE

İlgi : Yenişehir Kültür İşleri Müdürlüğü'nün 11.02.2022 tarih ve 36479 sayılı yazısı.

7 yaş üzeri öğrencilerimize 23 Şubat 2022 Çarşamba günü saat 14.00' te Yenişehir Belediyesi Atatürk Kültür Merkezi Barış Salonunda "Küçük Prens" tiyatro oyununun sergilenmesi planlanmaktadır. Düzenlenecek olan tiyatro oyununun metni yazımız ekinde sunulmuştur.

Bilgilerinizi rica ederim.

Şaban TÜRKMEN
Müdür a.
Şube Müdürü

Ek:
İlgi Yazı ve Ekleri (2 sayfa)

Dağıtım:
Resmi ve Özel Okul Müdürlüklerine

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Adres : Güvenerler, 1. Cd. No:1, 33140 Yenişehir/Mersin

Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys>

Telefon No : 0 (324) 325 43 25

Bilgi için: ESRA GÜLER-ŞEF

E-Posta:

Unvan : Şef

Kep Adresi : meb@hs01.kep.tr

İnternet Adresi:

Faks:3243254326

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 4958-b735-3237-a3a6-d9ba kodu ile teyit edilebilir.

T.C.
YENİŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
Kültür İşleri Müdürlüğü

Sayı : E-15660656-663.09-36479
Konu : Küçük Prens Çocuk Tiyatro Oyunu

11.02.2022

YENİŞEHİR İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNE

Belediyemiz kültürel ve sanatsal faaliyetleri kapsamında; 7 yaş üzeri öğrencilerimize 23 Şubat 2022 Çarşamba günü saat 14.00' te Yenişehir Belediyesi Atatürk Kültür Merkezi Barış Salonunda "Küçük Prens" tiyatro oyununun sergilenmesi planlanmaktadır. Düzenleyeceğimiz tiyatro oyununun metni yazımız ekinde sunulmuştur.

Söz konusu etkinliğin Müdürlüğünüz bünyesindeki okullara duyurulması ve katılım sağlanması hususunda;

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

Cafer KARABULUT
Belediye Başkan Yardımcısı

Ek: Oyun Metni

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Doğrulama Kodu: P2JS04-yFBens-6Q9fUS-/7Iqiw-eGJzfvk0 Doğrulama Linki: <https://www.turkiye.gov.tr/icisleri-belediye-ebys>

Limonluk Mahallesi, Vali Hüseyin Aksoy Cd. No:3, 33120 Yenişehir/Mersin
Telefon No: (324)327 33 00 Dahili: 2300 Faks No: (324)327 63 77
e-Posta: bilgi@yenisehir.bel.tr İnternet Adresi: <http://www.yenisehir.bel.tr/>
Kep Adresi: mersinyenisehirbelediyesi@hs01.kep.tr

Bilgi için: Latife Yağmur ÖĞÜT
Belediye İşçisi
Telefon No:

KÜÇÜK PRENS

ÇOCUK OYUNU

(Reji Çalışması için oluşturulmuş metin)

Antoine de SAINT- EXUPERY

Uyarlayan& Yöneten: Çağlar Ekinci

Görev Alanlar:

Boş sahne

Dış mekan

Uçağın ve Küçük prensin gezegeninin üzeri bir örtüyle kapatılmış,

Sahne ortasında bir yükselti, bahçe duvarı şeklinde

Işık sadece sahnenin ortasını aydınlatıyor

Sahne gerisinden, duvarın üzerinden seyir yerine düşmeyecek şekilde mavi bir top atılır,

Hemen arkasından çocuğun sesi sahne gerisinden duyulur

Çocuk – (sinirli) Tamaaaaaam

Topun başına geldiğinde nefes nefesidir, topunu bulduğu için sevinçlidir

Çocuk- (kendi kendine) off, sürekli bahçe duvarından kaçıyor topum, buna bir ip bağlasam da geri çeksem bahçeden dışarıya gidince. Şurda bir sürü bir şeyler satan bir dükkan vardı bir gidip bakayım, ip var mı acaba... (gitmek için koşar adım harekete geçer, Hikayeciyle karşılaşır, seyyar Hikayeci gibi bir görüntüsü vardır, belki bir sırt çantası ve elinde birkaç satılık malzeme)

Hikayeci- (biraz sinirli) Dikkatli ol çocuk, hikayelerimi düşüreceksin

Çocuk- (şaşırmış) Ne hikayesi, hikayeler düşmez ki (Hikayeciyi tanır) sen şu dükkanda bir sürü bir şeyler satıyordun, taaa ordaki dükkanda, tanıyorum ben seni. İp var mı ip?

Hikayeci- Ne yapacağına göre değişir (öykünme hareketlerle) Korsan gemisini bağlamak için halat mı istiyorsun? Uçan halını onarmak için incecik ama çok sağlam iplerden mi istiyorsun, yoksa çamaşırları bir anda kurutan sihirli çamaşır iplerinden mi istiyorsun?

Çocuk- (sabırsız ama meraklı) Sende bu iplerden var mı? Şaka yapıyorsun bence, neyse şakaların senin olabilir, ben topumu bağlamak için bir ip istiyorum.

Hikayeci- Ama hikayeleriyle birlikte bütün bu anlattıklarım, ipi istiyorsan hikayeleri de birlikte veriyorum, şaka değil yani. İşim bu benim.

Çocuk- (İyice sabırsızlanmış) Bu durumda, topumu bağlayacak bir ipin var mı yok mu?

Hikayeci- Var tabii ki ama önce bana topunu neden bağlamak istediğini söyle, ben de sana vereceğim ipin hikayesini anlatayım sana, hoşuna giderse alırsın ipi.

Duvarın kenarına otururlar

Çocuk- Hmm ilginçmiş, o zaman sen artık satıcı değilsin, hikayeci olmuşsun galiba.

Hikayeci- E, uzun zaman boyunca senin o bir sürü şeyler dediğin insanların ihtiyaç duyduğu şeylerden sattım. Bir sürü şeyler hakkında bir sürü hikayeler

biriktirdim. Artık gezmek istiyorum, hem de hikayelerimi anlatmak.

Çocuk- (sabırsız ve telaşlı) Çok güzelmiş, o zaman ben de sana niye topumu bağlamak istediğimi söyleyim, sen de ipimi ve hikayemi ver.

Hikayeci- (güler) Bak şimdi oldu

Çocuk- Şu duvarı görüyor musun? Arkasındaki bahçe bizim evin bahçesi, ben orda en sevdiğim topumla oynarken hep dışarı kaçıyor, kaçmaması için bağlamamam gerekiyor.

Hikayeci- Zor bir ip ve hikaye çeşidi senin bu istediğin, hem topunla oynamana engel olmayacak, hem de onu bahçenin içinde tutacak bir ip istiyorsun. Gerçekten zor bir durum.

(Ayağa kalkar bir sağa bir sola eli çenesinde düşünür)

Hikayeci- Şimdi sen eve git, bir saat sonra gel. Sana çok güzel bir hikayem var, tam sana göre.

Çocuk- İp?

Hikayeci- İpi hikayenin içine gizleyeceğim ben de bu sırada. Ama bir düşün bence bu topunu bağlama meselesini, top en sevdiğin oyuncağın ve onu bağlamak istiyorsun. Arkadaşların da istiyor mu bağlamayı? Ya da istediğin gibi oynayabilecek misin bağladığında?

Çocuk- (eve doğru giderken) Aslında haklı olabilirsin ama önce hikayeyi dinleyim, öyle karar veririm.

Hikayeci- Tabii ki.

Hikayeci seyirciye göstererek pilot ceketini, şapkasını giyinir, gözlüklerini takar ve uçakta uçuyormuşçasına anlatmaya başlar

Hikayeci- Bir sürü bir şeyler satmaya başlamadan önce, bir pilottum ben. Tam da bu duruma uygun bir hikayem var.

Çocuk duvarın arkasına bir yerlere topunu koyup geri gelir, üzeri örtülü dekorları açmaya başlar

Hikayeci bir taraftan diğer tarafa doğru uçarken, kaldırılan örtüleri sahne dışına ya da ışığın dışına taşır

Çocuk- Hikayelere uygun oyuncaklarım var, ben de hikayeye katılacağım, bence bana da yer vermelisin

Hikayeci- Bir şarkı söyleyeceğim hikayemizle ilgili sen de söyler misin?

Çocuk- Şarkı söylemeye bayılırım

Sahne ortasına gelirler.

Şarkı

HİKAYECİ –(Seyirciye) Dedim ya mahalleye gelmeden önce bir pilottum ben, uçağım çölün ortasına düştüğünde muhteşem bir şey oldu. Onunla tanıştım. İlk gece en yakın yerleşim yerinden bin mil uzakta çölde uyudum. Gemisi batmış bir denizciyi düşünün, bir sandalda çaresiz... Gün doğup da tuhaf bir sesle uyandığım zaman nasıl şaşırdığımı varın siz düşünün artık.

PRENS - Lütfen, bir koyun çizer misin?

HİKAYECİ - Ne?

PRENS- Bir koyun çiz bana.

HİKAYECİ - (Seyirciye) Yerimden fırladım. Şimşek çarpmış gibiydim. Gözlerimi ovuşturdum. Karşımda beni ciddiyle inceleyen, küçük, olağanüstü biri duruyordu. Küçük arkadaşım kaybolmuşa benzemiyordu yorgun, aç bir hali de yoktu. Susuzluk ya da korku hissetmiyor gibiydi. Kendini kaybetmişe de pek benzemiyordu.

PRENS - Lütfen bir koyun çizer misin bana?

HİKAYECİ -(Seyirciye) İnanmayacaksınız ama sadece merakımdan, uçağın tamir planlarının olduğu dosyanın arkasına, onun yaşlarındayken ilk çizdiğim resmimi çizdim ona

PRENS- İyi de ben fil yutmuş bir boa yılanı istemiyorum ki bir koyun istiyorum.

HİKAYECİ- (Seyirciye) O zaman uyandım ve gördüğümün bir serap olmadığını anladım, bu hikayeyi biliyor olmasına imkan yoktu. Onun yaşlarındayken çizdiğim ilk resimdi bu. Fil yutmuş bir boa yılanı... (gülür) bunu büyükleri korkutmak için ilk çizdiğimde, anlaşılmadığı için bir işe yaramamıştı, hepsi bir şapka sandılar. Sonra boa yılanının içinde fili görünecek şekilde çizdiğimde de artık bunlarla uğraşmamam gerektiğini, matematik, coğrafya, fen gibi bilimlerle ilgilenmenin daha önemli olduğunu söylemişlerdi. Onlar zaten okulda öğretilen konular, dersler. Önemsemediğimden değil, derslerim de gayet iyiydi zaten ama resimden anlamayan büyükleri sanırım uzun zamandır bu kadar düşünmemiştim.

Küçük arkadaşıma yeniden döndüm ve çizdim koyunu.

(İki saniye süren bir sessizlik)

PRENS - Olmadı. Bu çok zayıf, hasta bir koyun. Bir daha çiz.

HİKAYECİ - Başka bir koyun çizdim.

PRENS- Bu koyun değil, bildiğin koç. Boynuzlarına baksana.

HİKAYECİ -Yeni bir resim daha çizdim.

PRENS - Bu da çok yaşlı. Ben uzun zaman yaşayacak bir koyun istiyorum.

HİKAYECİ - Artık sabrım tükenmişti. Üstelik uçağın motorunu bir an önce sökmek istiyordum. Üzerinde üç tane hava deliği olan bir sandık çizdim.

İşte, istediğin koyun şu sandığın içinde.

PRENS - (abartılı sevinir) Tam istediğim gibi oldu. Peki, bu koyun çok ot yer mi?

HİKAYECİ - Neden sordun?

PRENS - Bizim oralarda her şey çok küçüktür de...

HİKAYECİ - Ona yetecek ot bulunur ki. Ben sana küçücük bir koyun verdim.

PRENS - Küçük diyince... (vazgeçer) Ah, bak. Uyumuş.

HİKAYECİ - (Seyirciye) Küçük Prensle tanışmamız böyle oldu.

HİKAYECİ - Nereden geldiğini anlamam için uzun bir süre geçmesi gerekti. Bana durmadan sorular yağdıran Küçük Prens, benim sorduklarımı duymuyordu. Konuşurken şans eseri ağzından kaçırduklarından anladım birçok şeyi. Söz gelimi uçağımı ilk gördüğünde...

PRENS - Bu da nesi?

HİKAYECİ - Uçak bu. Benim Uçağım. Gökyüzünde uçar.

PRENS – (heyecanlanır) (Güler.) Demek sen de gökten geliyorsun. Hangi gezegendensin bakalım?

HİKAYECİ – Nasıl yani sen başka bir gezegenden mi geliyorsun?

PRENS – Bununla çok uzaktan gelmiş olamazsın ki zaten.

HİKAYECİ - Küçük dostum, nerelisin sen? Sizin oralar neresi? Koyunu nereye götürmek istiyorsun?

(Çok kısa bir sessizlik)

PRENS - İyi ki sandığın İçinde verdin onu. Geceleri orada yatar.

HİKAYECİ - Doğru. Hem uslu durursan bir de İp veririm, koyununun boynuna takarsın. İpi bağlayasın diye bir de kazık veririm.

PRENS - Bağlamak mı? Amma da saçma.

HİKAYECİ - Ama bağlamazsan başıboş kalır, kaybolur.

PRENS - (Güler.) Nereye gidebilir?

HİKAYECİ - Nereye olursa. Burnunun dikine bir yerlere.

PRENS –(gezegenine doğru gider, küçük bir çapayla orayı burayı eşeler, üzgündür) Zararı yok, bizim orada her şey öyle küçüktür ki. (üzüntüyle) Burnunun dikine de gitsen pek uzaklaşmış olmazsın,

HİKAYECİ – (Seyirciye) Böylece çok önemli bir şey daha öğrenmiştim: Demek Küçük Prensin gezegeni bir evden daha büyük olmayan bir yerd.

Üçüncü günün sonunda, gezegeninin gerçekten çok küçük olduğundan emin olmaya başladım, tüm gezegenini yabancı ve zararlı tohumlardan koruması gerektiğini anlattığında yani. Boabab ağaçlarından bahsetmişti, üç tanesinin koca gezegeni kaplayıp yok edebileceğini söylemişti. “Oradan oraya taşınan tohumlara dikkat etmek gerek, boabab tohumları filizlendiğinde, bir gül fidanından ayırt edilebilir. İşte o zaman sökülmelidir ” demişti.

HİKAYECİ – Küçük dostumun gizemli ve üzüntülü hayatını anlamaya başladım böylece.

Uzun bir süre, gün batımını izlemek, senin tek eğlencen olmuştu. Dördüncü günün sabahında:

PRENS – (gezegeninden geri gelir) Gün batımını çok seviyorum. Hadi gidip bir gün batımı görelim.

HİKAYECİ - Ama beklemek gerek...

PRENS-Neyi?

HİKAYECİ - Güneşin batımını.

PRENS - Kendimi hep bizim oralarda sanıyorum.

HİKAYECİ – Değil mi ama Amerika'da öğle iken Fransa'da günün batmakta olduğunu bilmeyen yoktur.

Fransa'ya bir dakika içinde uçabilerseniz gün batımına yetişebilirsiniz. Ama sen küçük gezegeninde İskemleni şöyle bir kımıldatsan oluverdi gitti. Güneşin batışını, alaca karanlığın çöküşünü artık gör görebildiğin kadar.

PRENS - Günde tam kırk üç tane gün batımı gördüğüm olmuştur. İnsan ne zaman gün batımını seviyor biliyor musun, üzgün olduğunda (kendi gezegenine gider)

HİKAYECİ - Demek sen o kırk üç günde pek üzgündün, öyle mi?

PRENS- (Cevap vermez) (gezegenine dalmıştır)

HİKAYECİ – (seyirciye) Beşinci gün Küçük Prens'in yaşamıyla ilgili bir ipucu daha yakaladım. (uçacağını tamir etmeye çalışır)

PRENS – Koyunlar çalılarını yiyor, o zaman çiçekleri de yiyecektir, değil mi?

HİKAYECİ - Önlerine ne gelirse yerler.

PRENS - Dikenli çiçekleri de mi?

HİKAYECİ – Evet, dikenlileri de.

PRENS - Peki, dikenler ne işe yarar? (Sessizlik)

PRENS - Dikenler neye yarar?

HİKAYECİ – (aklı tamirde) Dikenler hiçbir şeye yaramaz. Dikenler Çiçeklerdeki kını gösterir sadece.

PRENS - Ya? İnanmıyorum sana. Çiçekler zayıf yaratıklardır. Kötülük nedir bilmezler. Ellerinden geldiğince kendilerini korumaya çalışırlar. Dikenlerini süper güçlü silahlar sanırlar. Yani sen gerçekten inanıyorsun ki çiçekler...

HİKAYECİ - (kızgın) Yeter. Bir şeye inandığım yok. Aklıma ilk geleni söylemiştim, demin. Görmüyor musun burada uğraştığım hayati önemi olan bir iş.

PRENS - hayati önemi olan bir iş, ha? Tıpkı büyükler gibi konuşuyorsun. Her şeyi birbirine karıştırıyorsun, karmakarışık ediyorsun. Bir gezegen görmüştüm, kırmızı suratlı bir beyefendi yaşıyordu orada, bir kerecik olsun koklamamış, hiçbir yıldızla bakmamış, hiç kimseyi sevmemiş. Toplama çıkarmadan başka bir şey yapmamış hayatında. Yine de bütün gün senin gibi "önemli bir adamım ben! Ciddi bir adamım!" der dururdu. Gururundan şişinip dururdu. Ama o adam değil, bir mantardı.

HİKAYECİ - Neyin biriydi?

PRENS - Çiçekler milyonlarca yıldır dikenlerini büyütüyorlar. Aynı zamanda milyonlarca yıldır koyunları yer. Şimdi, çiçeklerin dikenlerini büyütme için bu kadar uğraştıkları dikenlerinin, hiçbir işe yaramayacaksa bir de, neden büyüttüklerini anlamaya çalışmak hayati değil mi sence? Koyunlarla çiçekler arasındaki savaş önemli değil mi? Kırmızı suratlı şişman bir beyefendinin toplama çıkarma işlemlerinden daha mı az önemli bu? Ve ben biliyorsam ki, ben kendim, dünya üzerinde benzersiz olan bir çiçek, sadece benim gezegenimde açan bir çiçek, bir sabah ne yaptığını bilmeyen bir koyun tarafından bir ısırıkta yense, bu önemlidir. Sence önemli değil mi bu? (kıpkırmızı olmuştur) Eğer birisi bir çiçeği severse ki bu çiçek milyonlarca yıldızdan yalnız birinde bulunuyor olsa bile, yıldızlara bakmak mutlu olması için yeterlidir. Kendi kendine, çiçeğim orada bir yerlerde der. Ama koyun bu çiçeği yerse, bütün yıldızlar aynı dakikada kapkaranlık olur. Bir de sen bana bunun önemsiz olduğunu mu söylüyorsun? (Ağlar.) (Uçak enkazının arkasına doğru kaçar)

HİKAYECİ – (seyirciye) Başka bir şey söyleyemedi, yutkundu. Gece iniyordu. Artık çekicimin, tamiratımın, susuzluğumun ne önemi vardı ki? Yıldızın birinde, bir gezegende, benim gezegenimde, Dünya'da, sakinleştirmem, rahat ettirmem gereken bir Küçük Prens vardı şimdi. Onu kollarıma aldım, salladım...

"Sevdiğin çiçek tehlikede değil. Bir tasma çizerim... Koyunun için. Çiçeğin için de bir çit çizerim. Sana söz

bak..." Ne diyeceğimi bilemiyordum. Kendimi çok acemi buluyordum. Ona nereden yaklaşılr, nasıl ulaşılır bilmiyordum. Çok gizemli bir yer bu gözyaşı ülkesi.

Sahnenin önünde kalır, Çocuk arkadan koşarak gelir

Çocuk- Topum için bir ip istemişim, beş günlük bir hikayeden neler neler öğrendim, küçük prens olmak da zor ama değil mi? Yaptım ama değil mi? devamı var mı bu hikayenin? Çok merak ediyorum olmuş küçük prens? Gezegenine dönebilmiş mi? Döndüğünde boabablar tüm gezegeni kaplamış mı?

Hikâyeci- Çiçeğini merak etmiyor musun? O kadar sevdiği çiçeğini? Oradan devam edeyim anlatmaya, olur mu?

Çocuk- tabii ki merak ediyorum, çiçeğe olmuş?

HİKAYECİ- (seyirciye) Çok geçmeden o çiçeği daha iyi tanıdım. Gezegeninde hep çiçekler olmuştu, sorunsuz, çok yer kaplamayan sabah açıp gece çimlerin arasında sıkıntısız, kaybolan türden. Fakat bir gün, nereden olduğunu kimsenin bilmediği bir tohumdan yeni bir filiz ortaya çıkıverdi. Küçük prens onu bir tür boabab bile zannetmişti. Filiz büyümeyi bıraktı ve bir tomurcuk hazırlamaya başladı. Tomurcuğun içinde inanılmaz güzellikte bir çiçek geliyordu. Gelincikler gibi buruşuk olmamak için önemli bir çaba sarf ediyordu, tek tek renkleniyor, kendisine çeki düzen veriyor, süsleniyordu yani. Dünyaya kendini tam bir güzelliğe ulaştığında gösterecekti. Evet, biraz kendini beğenmiş bir çiçektir. Kısaca gizemli hazırlığı günler günler sürdü. Ve bir sabah tam gün doğarken gösteriverdi kendini birdenbire.

GÜL – (esneyerek) ahhh hemen hemen uyandım sanki. Kusuruma bakmayın. Yapraklarımı bile tam düzenleyemedim daha.

PRENS – (abartılı sevinir) Ne kadar güzelsiniz!

GÜL – olmasa mıydım? Güneşle aynı anda doğdum ya... Kahvaltı saati sanırım. Kahvaltı için bir şeyler ayarlayabilir misiniz?

ANALTAN – kendi düşüncesizliğine şaşırın Küçük Prens koşup bir teneke su getirdi, çiçeği suladı. Böylelikle çiçek, kibriyle küçük prensin hayatına girmiş oldu. Kibir deyince, söz gelimi bir gün dört dikeninden söz ederken şöyle demişti:

GÜL – kaplanlar pençeleriyle gelsinler bakalım.

PRENS - Gezegenimde kaplan yoktur. Hem kaplanlar ot yemez ki zaten,

GÜL - (tatlı) Ben ot değilim.

PRENS-bağışla beni lütfen...

GÜL - Ben kaplanlardan filan korkmam, ama rüzgâr bir korku veriyor. Beni rüzgârdan koruyacak bir şeyin var mı? Bir paravan olabilir. Gece de camekân içine koyarsın beni. Senin gezegenin çok soğuk. Benim geldiğim ülkede..,

PRENS- (şaşıarak bakar, sonra bir şeyler aramaya koyulur)

GÜL- paravan nerde?

PRENS- Ben de onu arıyordum, buldum. (morali bozulur)

(kendi kendine) Onu dinlememeliydim. Çiçeklere kulak asmamalı. Koklamalı, bakmalı onlara. Benim çiçeğim benim gezegenime kokusunu verdi ama ben onun tüm bu zarafetinden zevk almadım, nasıl alacağımı da bilemedim. Şu rahatsız olduğum pençe hikayesini sadece hassasiyetle ve merhametle karşılamamam gerekirdi. Onu yaptıklarıyla yargılamak yerine kelimeleriyle yargıladım. Ondan kaçmamalıyım. Çiçekler çok tutarsız ama ben de onu nasıl seveceğimi bilemeyecek kadar gençtim.

HİKAYECİ - Kaçarken bir yaban kuşu sürüsünün göçünden yararlanmıştıralde. Volkanlarıyla, boabab filizleriyle ilgilendikten sonra, çiçeğini son bir kez sulayıp, camekan üstüne koyarken ağlayacak gibiydi.

PRENS - Hoşça kal. (cevap gelmez) Hoşça kal...

GÜL - Aptalcaydı, bağışla beni. Mutlu olmaya çalış. Tabii ki Seni seviyorum. Sevgimi anlatamamak benim suçum. Önemli değil zaten. Ama sen de benim kadar aptallık ettin. Hadi mutlu olmaya çalış. Şu camekanı da kaldır. İstemiyorum artık.

PRENS - Ya rüzgâr?

GÜL- O kadar üşütmem ben. Serin gece havası iyi gelir. Nasıl olsa ben bir çiçeğim.

PRENS- Ya hayvanlar?

GÜL- Kendimi kelebeklerle donatmak istiyorsam İki üç tırtıla katlanmam gerekiyor, değil mi? Kelebekler güzeldir. Başka kim gelir ki yanıma? Sen uzakta olacaksın. Büyük hayvanlara içirse, pençelerim olduğuna göre korkmama gerek yok. Hadi, oyalanma artık, gitmeye karar verdin artık git

Prens gezegenleri dolaşırken, hikayeci de aksesuar, kostüm ve kuklalarla anlatımı canlandıracaktır.

HİKAYECİ - Böylece Küçük Prens gezegenleri dolaşmaya başladı. İlk gezegende bir kral vardı. Kralın yanından hemen diğer gezegene geçti.

KRALI DA YAZ

İkinci gezegende ise kibirli, kendini beğenmiş birisi. Prensini görünce

KİBİRLİ- (sevinçli) işte, hayranımdan biri ziyarete gelmiş.

PRENS- Günaydın. Şapkanız ne kadar ilginçmiş.

KİBİRLİ- Selamlamalar için bir şapka. Millet beni alkışlarken çıkarıp onları selamlayacağım şapkamla. Ama ne yazık ki, hiç kimse geçmiyor buralardan.

PRENS- Alkışlamak mı?

KİBİRLİ- iki elini birbirine vuracaksın, nasıl bilmezsin?

PRENS- (alkışlarken kibirli onu selamlar) Kraldan daha eğlenceliymişsin sen. Birkaç sefer tekrarladıktan sonra küçük prens sıkılır

PRENS- Şu işe bir son versek?

KİBİRLİ- (duymaz) Bana ne kadar hayransın, gerçekten çok mu?

PRENS- Hayranlık nedir?

KİBİRLİ- Hayranlık, beni bu gezegendeki en yakışıklı, en iyi giyinen, en zengin ve en akıllı kişi olarak görmem demektir.

PRENS- İyi ama bu gezegendeki bir tek kişi sizsiniz?

KİBİRLİ- Olsun, sen yine de hatırım için bana hayranlık duyabilirsin.

PRENS- (sıkılmış) Size hayranım. Bu niye bu kadar önemli ki? (sıkılmış bir şekilde seyahatine devam eder)Büyükler kesinlikle çok tuhaf.

3. SARHOŞ

4. İŞ ADAMI

ANLATICI- Yeniden gezegenleri gezmeye başladığında üçüncü gezegende bir sarhoşla karşılaştı, dördüncüde bir İş adamı. Her bir gezegenden ayrılırken aynı şeyi söylüyordu kendisine “Büyükler kesinlikle çok tuhaf” Beşinci gezegen çok değişik bir gezegendi. Üstünde ancak bir sokak feneri ve bekçisine yetecek kadar yer vardı. Biraz düşününce, Fenerci'nin yaptığı işe saygı duydu. Küçük Prens gezegene ayak basar basmaz bekçiyi saygıyla selamladı.

(Fenerini Söndürür)

PRENS - Günaydın. Fenerini niçin söndürdün?

FENERCİ – Emirler böyle. (Yakar.) Günaydın.

PRENS - Nasıl?

FENERCİ - Emirlere göre fenerimi söndürüyorum, iyi akşamlar. (Söndürür.) (Yakar.)

PRENS - Peki yine neden yaktın?

FENERCİ- E dedim ya emirler böyle.

PRENS - Anlayamıyorum.

FENERCİ - Anlayacak bir şey yok ki, emir emirdir. (Yakar.) Günaydın. Çok yorucu bir iştir ama. Önceden sabah söndürür, akşam yakardım. Günün geri kalan saatlerinde dinlenirdim, gecenin geri kalan saatlerinde de uyuyabiliyordum hatta.

PRENS – O gün bugündür galiba emirler değişti?

FENERCİ - Değişmedi, işin kötüsü de bu ya. Gezegen her yıl biraz daha hızlı dönmeye başladı. Emirler ise aynı kaldı. Şimdi gezegen bir dakikada bir dönüş yapıyor. Ben de dakika bir kez yakıp söndürüyorum.

PRENS - Süpermiş! Bu gezegende günler bir dakika sürüyor demek?

FENERCİ – Hiç de eğlenceli değil bence... Biz şurada konuşurken bir ay geçti.

PRENS-Bir ay mı?

FENERCİ - Evet. Otuz dakika otuz gün eder. İyi akşamlar. (Söndürür.) (Yakar.) Günaydın.

PRENS –Bir şey söyleyim mi? İstedğin zaman dinlenebilirsin, yolunu biliyorum.

FENERCİ – Ben hep dinlenebilmek isterim.

PRENS - Senin gezegenin çok küçük. Üç uzun adımda çevresini dolanırsın. Uygun hızda yürüyerek hep güneş alan yerde kalabilirsin. Yani, dinlenmek istediğinde yürürsün, gündüzler de dilediğin kadar uzar.

FENERCİ - Bu bir çözüm yolu olamaz. Çünkü hayatta asıl sevdiğim şey uyumaktır.

PRENS – İşte bu şansızlık.

FENERCİ - Ne yapalım şansızım işte. (Yakar.) Günaydın.

HİKAYECİ - .) İçlerinde arkadaş olabileceği tek insan oydu. Ama gezegeni o kadar küçüktü ki, İki kişi almazdı... Küçük Prens'in itiraf etmeye cesaret edemediği bir şey vardı, o da eğer bu gezegende kalabilseydi bir günde bin dört yüz kırk gün batımı izleyebilecek olması.

6. COĞRAFYACI

HİKAYECİ- Altıncı gezegen ki içlerinden en büyüğü oydu, bir coğrafyacıyla karşılaştı. Onu kaşif sanmıştı. Oysa ki bu çok güzel gezegende karşılaştığı kalın kitabın başındaki kişi bir coğrafyacıydı. Coğrafyacı'nın çiçeğine 'kısa ömürlü' demesi pek hoşuna gitmemişti ama yine de ona nereye gitmesini önerdiğini sordu. Küçük Prens'e Dünya'ya gitmesini öğütledi. Geldiği yedinci gezegen Dünya oldu. Kumların üzerinde hareket eden sarı bir yaratık gördüğünde yanlış bir yere geldiğini düşündü.

PRENS - İyi akşamlar.

YILAN - İyi akşamlar.

PRENS - Hangi gezegen burası?

YILAN - Dünya'dasın. Afrika kıtasında.

PRENS - Yani Dünya'da hiç insan yok?

YILAN - Burası çöldür. Çöllerde insanlar olmaz. Dünya çok büyük bir gezegendir.

PRENS – Merak ettiğim bir şey var, acaba yıldızlar tek tek aydınlansa herkes kendi gezegenini bulur muydu? Benimki tam üstümüzde ama nasıl da uzak!

YILAN – Ne güzelmiş, Neden geldin buraya?

PRENS - Bir çiçekle sorunlar yaşadım. İnsanlar nerede? Çölde biraz yalnız hissediyor insan.

YILAN - İnsanların arasında da yalnızlık hissetmek mümkündür.

PRENS - Sen ne kadar tuhaf bir hayvansın. Parmak kadar incesin.

YILAN - Ama bir kralın parmağından bile daha güçlüyümdür.

PRENS – Ne kadar güçlü olabilirsin ki? Pençelerin bile yok. Yolculuk da yapamazsın.

YILAN - Seni bir geminin götüremeyeceği kadar uzağa götürebilirim. Dokunduğum kişiyi geldiği toprağa yollarım. Ama sen masum ve doğru birisin, ayrıca bir yıldızdan geliyorsun...

PRENS-Evet.

YILAN – Ama sana yardım edebilirim. Eğer bir gün gezegenine gitmek istersen ben...

PRENS - Anlıyorum. İyi de neden böyle bilmece gibi konuşuyorsun? .

YILAN – Hepsini ben çözerim o bilmecelerin.

HİKAYECİ - Küçük Prens kocaman bir dağa tırmandı, kendi gezegenindeki yanardağın dışında gördüğü ilk dağ idi bu dağ. Zirvede konuşmaya çalıştığında ise duyduğu tek şey kendi sesinin yankısı oldu.

Çöl, dağlar, karlı yollar derken bir yola çıktı, yollar sizi hep insanlara taşır. Yol, Küçük Prens'i bir gül bahçesine taşıdı.

PRENS-Günaydın.

GÜLLER-Günaydın.

PRENS – Siz de kimsiniz?

GÜLLER-Gülleriz biz.

PRENS – (Çok üzülerek) Burda kaç tanesiniz?

GÜLLER – Beş bin kadar...

PRENS- (ağlamaklı) Nasıl beş bin? Demek ki benzersiz bir gülüm yokmuş. Yanardağlarım da biricik benim için, bu beni büyük bir prens yapıyor sanmıştım. Oysa hepsi sıradanmış. Demek o kadar da büyük bir prens değilmişim.

TİLKİ-Günaydın.

PRENS – Sen de kimsin?

TİLKİ - Tilkiyim.

PRENS – Oyun oynayalım mı? Çok mutsuzum.

TİLKİ -Seninle oynayamam ki ben, ben evcil biri değilim.

PRENS-Evcil ne demek?

TİLKİ – Sanırım buralardan değilsin. Ne yapıyorsun burada?

PRENS – Bazı insanlar arıyorum. Evcil ne demek peki?

TİLKİ - İnsanları mı arıyorsun? İnsanların tüfekleri var. Ava çıkıyorlar. Hepimizin baş belası onlar. Bir de tavuk yetiştirirler. Yoksa sen de tavuk mu arıyorsun?

PRENS - Hayır ben kendime arkadaş arıyorum. Hala söylemedin Evcil ne demek?

TİLKİ – Herkesin unuttuğu bir şey. Çeşitli ilgiler, alakalar kurmak, bağlanmak demektir.

PRENS-"İlgiler kurmak" mı?

TİLKİ - Evet. Söz gelimi sen benim için sadece tanımadığım bir çocuksun. İkimizin de birbirine ihtiyacı yok. Ben de bir sürü tilkiden bir tanesiyim sadece. Ama beni evcilleştirdiğinde birbirimize ihtiyaç duyarız. Sen de benim için bir tane olursun, ben de senin için bu dünyada bir tane olurum.

PRENS-Anlamaya başladım sanırım. Bir çiçeğim var... Sanırım o beni evcilleştirdi.

TİLKİ - Olabilir. Bu dünyada neler neler oluyor...

PRENS - Ama çiçeğim bu dünyada değil.

TİLKİ - (Şaşırmış, merakla) Yoksa başka bir gezegende mi?

PRENS - Evet.

TİLKİ - O gezegende insanlar avlanır mı?

PRENS-Hayır.

TİLKİ - Bak bu gerçekten çok ilginçmiş. Peki, ya tavuklar?

PRENS – Hayır.

TİLKİ – Hiçbir yer mükemmel değil tabii ki. Benim hayatım da hep tekdüze. Tavuk avlıyorum, avcılar da beni. Ama beni bir evcilleştirsen hayatım günlük güneşlik olurdu. Ayak seslerin bana şarkılı gelir, avcılarım ya da başkasının ayak sesleri gibi saklanmam gereken ayak sesleri gibi değil. Dans edeceğim türden ritimli ayak sesleri. Mesela bak, ilerdeki buğday tarlalarına. Ben ekmek yemem. Buğday önemli değil benim için. Ama senin saçın altın renginde. Beni evcilleştirsen nasıl olurdu, bir düşün. Altın rengindeki başaklar bana seni anımsatırdı. Başakları, rüzgardaki seslerini duyunca hep seni hatırlardım. Ne olursun evcilleştir beni.

PRENS – Tabii ki ama zamanım çok az. Arkadaşlar edinmeliyim, bir sürü bir şeyleri tanımalıyım.

TİLKİ - Yalnız evcilleştirdiğini tanıyabilirsin, anlayabilirsin. İnsanların böyle bir şey için zamanları yok artık. Her şeyi hazır alıyorlar, dükkanlardan, marketlerden. Ama arkadaş satan dükkanlar olmadığı için de arkadaşsız kalıyorlar. Arkadaş istiyorsan beni evcilleştir.

PRENS - Evcilleştirmek için ne yapmalıyım?

TİLKİ - Çok sabırlı olmalısın. önce benden biraz ötede çimenlerin arasında oturacaksın. Şöyle. Sonra her geçen gün biraz daha yakınımda oturursun. Her gün saatte gelsen daha iyi olur. Söz gelimi öğleden sonra saat dörtte gelecek olsan, ben saat üçte mutlu olmaya başlarım. Ama öylesine saatlerde gelersen kendimi sana hangi saatte hazırlayacağımı bilemem.

MÜZİK, OYUNLAR (Böylece Küçük Prens tilkiyi evcilleştirdi. Ayrılık saati...) CANLANDIRMA

TİLKİ - Ah, ağlayacağım.

PRENS – Bence suç sende. Ben sana kötülük etmek istemem, sen istedin evcilleşmeyi.

TİLKİ - Haklısın.

PRENS – O zaman bunun sana bir faydası olmadı.

TİLKİ – (toparlanarak) Oldu tabii ki. Başak tarlaları hakkında söylediklerimi hatırla. İstersen güllere git ve bir daha bak. Senin gülünün benzersiz olduğunu bu sefer anlayacaksın. Sonra vedalaşalım. Geldiğinde de sana bir sır vereyim.

(Prens güllere gider, çok da umursamadan geri döner)

PRENS: (güllere) ben gülümü suladım, onu korudum, rüzgârdan yağmurdan, zararlılardan. Tırtıllarını ayıkladım, rahat etsin diye. (gülerek) Ama birkaç tanesini bıraktım, kelebeklere dönüşmesi için.

PRENS - Hoşça kal. Sırrın neydi?

TİLKİ - Hoşça git. Vereceğim sır çok basit. İnsan kalbiyle baktığında görebilir. Gerçek olan, gözle görülmez.

PRENS - Gerçek olan, gözle görülmez.

TİLKİ - Gülünün önemli olması, harcadığın emektendir.

PRENS - Emektendir.

TİLKİ – İnsanlar hep unuttur, evcilleştirdiğinin sorumluluğu her zaman senindir. Gülüne karşı sen sorumlusun...

PRENS – Gülüme karşı ben sorumluyum...

PRENSİN AYRILIK MÜZİĞİ

HİKAYECİ: Bu ayrılık sonunda prens yine yollara düştü. Yolda çok tuhaf bir satıcıyla karşılaştı. Bu satıcı susuzluk için tabletler satıyordu. Bu susuzluk tabletlerini ve satıcısını hiç anlayamadı. ‘İnsan susuzluk çekmemek için tablet kullanacağına bir su pınarına yürümeyi tercih edebilir’ diye geçirdi içinden.

(Bu sırada uçağın başına dönerler)

HİKAYECİ – Anılarımı dinleyebilirim, hem de sonsuza kadar. Ama uçağımın halini görüyorsun. Hem farkındaysan bir kap suyum bile kalmadı.

PRENS - Ben de susadım. Bir kuyu arasak n’ olur ki...

HİKAYECİ – Sence bu sonsuz çölde şansımıza güvenerek kuyu arasak mı? Neyse yine de yürüyelim bari.

(Yürürken)

PRENS - Yıldızlar, çok güzel çünkü birinde çiçeğim var.

HİKAYECİ - Doğru.

PRENS – Çöl de ne güzel çünkü çöl bir yerlerde bir su kuyusu saklıyor. (otutur) Yoruldum.

HİKAYECİ - Küçük Prens uykuya daldı, onu kollarıma alarak yürümeye devam ettim. Duygulandım o anda, sanki bir hazine taşıyordum... beni duygulandıran şeyin, gülüne duyduğu sevgi olduğunu fark ettim. Sonunda şafakta kuyuya vardık. Vardığımız kuyu çöl kuyularına pek benzemiyordu. Bir yaşam belirtisi olmalıydı etrafta ama görünürlerde köy filan yoktu, önce hayal gördüğümü sandım.

(Kuyudan su içerlerken)

PRENS – İnsanların bir sürü gülleri var ama yine de doymuyorlar. Tüm aradıklarını bir tek gülde ya da bir avuç suda bulabilirler. Çünkü gözler görmez, insan ancak kalbiyle gerçek olanı görebilir.

HİKAYECİ: Su içmek beni kendime getirdi sahiden de.

PRENS - Sözü tutmalısın.

HİKAYECİ - Ne sözü?

PRENS – Hatırlamıyor musun? Koyunum için bir ip istemiştim... (konuyu değiştirir) Tüm bunlar gülüm için aslında. Gülüme karşı ben sorumluyum. Biliyor musun, yarın dünyaya ineli tam bir yıl oluyor? Tam da buralara inmiştim.

HİKAYECİ - Demek bir haftadır, öylesine gezinmiyorduk çölde? Yani ilk indiğin yere dönüyorduk?

Yıldönümü için?

PRENS – (utanarak) Boş ver bunları, şimdi sen çalış. Uçağının başına dön. Ben buralarda olurum (Yollarken) Yarın akşam gelirsin...

(HİKAYECİ UÇAĞA GİDER GELİR)

(DUVARIN ÖNÜNDE)

HİKAYECİ – Bütün gün uçağımınla uğraştım, tekrar yanına döndüğümde Küçük Prens'i kuyunun yanındaki duvarın üstünde, birisiyle konuşurken gördüm.

PRENS – Hatırlayamamışsın işte. Burası değil. Evet, evet, bugün... Ama burası değil... Tamam. Kumda ayak izlerimi takip edersin işte. Bekle orda. Bu gece geleceğim. Vereceğin zehir çok mu iyi? Uzun süre acı çekmeyeceğim, değil mi? Hadi şimdi git, inmek istiyorum.

CANLANDIRMA

(Gözlerim duvar dibine kayınca havaya sıçradım. İnsanı otuz saniyede öldüren sarı yılanlardan biri Küçük Prens'in karşısında duruyordu. Tabancamı çekmek için elimi cebime atarken çıkardığım gürültüyü duyan yılan taşların arasında yok oluverdi. Küçük dostumu kollarıma almak için tam vaktinde yetişmişim. Yüzü bembeyaz olmuştu.)

HİKAYECİ: Bu neydi şimdi? Sen çok korkmuşsun ama...

PRENS – Tamir işi bitti demek, eve dönüyorsun?

HİKAYECİ – Nerden biliyorsun?

PRENS – (umursamazca) Ben de eve dönüyorum. Çiçeğimi çok özledim biliyorsun. Bir yıldızdaki çiçeği seviyorsan, geceleri gökyüzüne bakmak güzel oluyor. Bütün yıldızlar birer çiçek besliyormuş gibi.

HİKAYECİ - Biliyorum.

PRENS – Sen de gece yıldızlara bak. Benimki biraz küçük nede olduğunu belki de göremezsin. Ama bu daha güzel olur. Yıldızım, benim yaşadığım yıldız binlercesinden birisi senin için. Yani tüm yıldızları gözle! Hepsi senin için birer arkadaş olsun Şimdi sıra hediye. (Güler.)

HİKAYECİ – Gülmen benim için en güzel hediye.

PRENS – (yine umursamadan) Sen yıldızlara herkes gibi bakmayacaksın bundan sonra.

HİKAYECİ – Bu ne demek?

PRENS - Yıldızların biri benimki. Ben gülüşümü her gökyüzüne baktığında bir yıldızda arayacaksın. Senin gülen yıldızların olacak. Sonra üzüntün geçince, zaman tüm üzüntüleri geçirir, beni tanıdığım için mutlu olacağımı düşüneceksin. Gülmek isteyeceksin benimle. Sonra gökyüzüne gülererek bakarken seni gören

arkadaşların şaşıracaklar. Sen de onlara "Evet, ne var yani yıldızlar beni güldürüyor" diyeceksin. (Gülerek.)
Seni deli bile sanacaklar. (Gülerken) Bu gece... yani ne olacağımı biliyorsun... ben gidiyorum...gelme!

HİKAYECİ - Seni bırakmak istemiyorum.

PRENS – Giderken beni görmeni istemiyorum. Görme daha iyi, değmez gelmene.

HİKAYECİ - Seni bırakmak istemiyorum.

PRENS - Yılan gelip beni götürecektir. Seni sokmasın. Yılanlar kötü yaratıklardır. Üstelik benim yılanım eğlence olsun diye de sokabilir.

HİKAYECİ – Seni bırakmak istemiyorum.

PRENS – Yılan zaten birimizi götürebilir. Üzüleceksin ben giderken, yolum çok uzun. Vücudumu götüremem. Çok ağır. Boş bir deniz kabuğu olacak vücudum. Boş deniz kabuklarına üzülmür mü hiç! Ben yıldızımda olacağım. Biliyorsun bir çiçeğim var. Ondan ben sorumluyum. Öyle güçsüz, öyle masum ki! Sadece dört tane diken var, korumasız yani.

HİKAYECİ - Bileğinin yanında sarı bir ışık gördüm. Bir süre hareketsiz kaldı. Sesi de çıkmadı. Sessizce, düştü yere. Duvarın arkasına, kumların üzerine...

Çocuk: (duvarın arkasından çıkarak) Yani prens gezegenine döndü, ipini de almıştır, tabii ki. Peki benim ipim nerde?

HİKAYECİ: Bu hikayeden ipini bulamadıysan ben sana nasıl bir ip verirsem vereyim topunu bahçede tutmaz.

Çocuk: Aslında haklı olabilirsin, topu bahçede tutmak pek de iyi fikir değildi zaten.

HİKAYECİ: Hmm, o zaman topunun sokağa kaçmaması için çaba göstermelisin ama onu serbest bırakmazsan da oynayamazsın, anladın sanırım.

Çocuk: Siz büyükler, Ne yapsak bir şey bulursunuz. Gerçi sanırım sen o büyüklerden değilsin. Teşekkürler her şey için. Ben oynamaya gidiyorum.

HİKAYECİ - Aradan... Altı yıl geçti. Bir gün yolunuz Afrika'ya, çöle düşerse, ona rastladığınız yeri tanıyabilirsiniz, n'olur acele etmeyin. Bir süre yıldızın tam altında bekleyin. Karşınıza bir çocuk çıkıyorsa, gülüyorsa, altın saçları varsa, sorulara karşılık vermiyorsa biliniz ki odur. O zaman n'olur yüreğime su serpin. Haber salın, geri döndüğünü bildirin bana.

(Müzik.)